

[P. Christensen.]

omfattende Debat angaaende Lovforslagets Principper. Den ærede Ordfører for Venstre (Villemoes) giver mig dog Anledning til nogle faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at Valutaloven skulde være en Kongstanke for Socialdemokratiet, at den skulde være saa tilfredsstillende for os, at vi alene af den Grund skulde ønske at beholde den. Det er som fremhævet af saavel den tidligere Handelsminister som ogsaa under Behandlingen i det høje Folketing af den nuværende Handelsminister et ganske forkert Synspunkt. Denne Lov er en Nødvendighed, og det er aldeles ikke for at faa Raadighed over et saadant Apparat, man ønsker Loven forlænget eller opretholdt. Det er for Landets Skyld, for Befolkningens Skyld, for Erhvervslivets Skyld.

Jeg har Gang paa Gang, ogsaa nu af den ærede Ordfører, hørt Beklagelser over de Virkninger, denne Lovgivning skulde have haft. Jeg kan ikke være enig i, at det er rigtigt, naar man siger, at den har haft uheldige Virkninger for vort Samfund. Jeg ser i et herværende Hovedstadsorgan for Erhvervslivet i Dag til Morgen anført, at i Begyndelsen af 1932 afgik den sunde Fornuft ved Døden. Dermed mener man, at dengang kom Valutaloven til Verden, og man mener altsaa, at man dermed skulde have givet Afkald paa den sunde Fornuft her i Landet. Hvis dette skulde være rigtigt, kan det ikke være saa helt galt at leve under Ufornuften, for den økonomiske Udvikling her i Landet har jo i denne Periode ikke været saa helt ugunstig. Ogsaa før i Tiden har vi her i Landet haft vidtgaende Restriktioner; det var Tilfældet under Krigen, da vi havde 7. August-Loven Krigsaarene igennem. Disse Restriktioner var saa sandelig ikke behagelige for Befolkningen, og de var saa sandelig heller ikke behagelige for Regeringen at administrere. Alle Parter var vistnok enige om, at man helst vilde være fri for disse Restriktioner. Men Resultatet af dem blev, at man under Krigsaarene tilvejebragte saadanne økonomiske Forhold her i Landet, at man med nogen Rigtighed kunde sige, at det danske Samfund blev økonomisk velstillet. Og hvad skete der saa umiddelbart efter Krigen? Umiddelbart efter Krigen krævede man, som den ærede Ordfører for Venstre bemærkede, disse Restriktioner ophævet, ganske paa samme Maade som man nu kræver Ophævelse af Valutaloven i den Skikkelse, den har, og saaledes som den praktiseres. Men hvad skete der efter 1920? Der

skete det, at man fik daarlige økonomiske Forhold for det danske Erhvervsliv og i Særdeleshed for Byerhvervene. Det var det, der skete efter 1920, da man fik frit Løb for de frie Kræfters Spil, som det saa smukt hed dengang, og op igennem de følgende Aar, i hvilke man hævdede, at de frie Kræfters Spil skulde gøre sig gældende i dansk Erhvervsliv. Man glemte Erhvervslivets Love. Man glemte at tage Hensyn til Forholdene i Omverdenen. Man glemte for egoistiske Hensyns Skyld at tage Hensyn til det fælles Hele, til det danske Samfund, og Resultatet var daarlige økonomiske Tilstande.

Og hvad skete der saa, da vi fik den Lovgivning, som behandles her i Dag? Hvad er der sket i den forløbne Tid? Har det vist sig, at Valutaloven har haft ødelæggende Virkninger for det danske Samfund? Ingen kan bevise noget saadant. Den ærede Ordfører for Venstre fremsatte nu Udtalelser, af hvilke man næsten maatte faa den Opfattelse, at Handelen var ved at gaa til Grunde her i Landet. Det er jo ikke rigtigt. Der er Grupper inden for Handelen, som har haft meget store Vanskeligheder, og som fremdeles har store Vanskeligheder. Det er fuldkommen rigtigt. Men som Helhed taget er Handelen ikke gaaet til Grunde; som Helhed klarer Handelen sig ganske godt saavel i Hovedstaden som ude omkring i Danmarks Provinsbyer. Man kan konstatere gennem Skattelisterne, at Byerhvervene aldeles ikke er ude for en Nødsituation. Jeg tør tværtimod hævde, at denne Lovgivning har været mevrirkende til, at saavel Handelen som andre Erhverv har været i Stand til at klare sig langt bedre gennem nogle vanskelige Aar, end Tilfældet var blevet, hvis de frie Kræfters Spil havde været raadende her i Landet.

Jeg skal gerne indrømme, at en bestemt Gruppe, Importørerne, naturligvis har været vanskeligt stillet paa Grund af Indskrænkningen af den Varemængde, som tilføres Landet. Ja, men det kan jo ikke undgaa; det er der ingen, der vil kunne hindre, naar vi ikke er i Stand til at tilføre Landet de samme Varemængder som hidtil, og naar man maa afbryde gamle Handelsforbindelser og forsøge at faa nye. Det er Omgivelserne, de bestaaende Forhold, der tvinger os dertil, det er ikke Valutaloven, som er Aarsag til disse Ting, den har tværtimod været Midlet til at hjælpe os igennem disse Vanskeligheder paa en for Handelserhvervet saavel som for andre Erhverv nogenlunde rimelig Maade.

Det er da heller ikke alle Handels-